

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.046 van 10 juli 1998
in de zaak A. 77.161/IX-921.**

In zake : 1. de n.v. FARMA SPRUYT,
gevestigd te KORTENBERG (EVERBERG),
Annonciadenstraat 38,
2. de n.v. Apotheek LELONG,
gevestigd te KORTENBERG (ERPS-KWERPS),
Kwerpsebaan 285,
3. de b.v.b.a. BOLLEN - VAN BLADEL,
gevestigd te BERTEM,
Tervuursesteenweg 171,
4. de n.v. Apotheek GORTZ,
gevestigd te KORTENBERG (ERPS-KWERPS),
Dorpsplein 6,
5. de n.v. Apotheek LAINE,
gevestigd te HERENT (VELTEM-BEISEM),
Stationsstraat 37

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Volksgezondheid en Pensioenen.

tussenkomen partij :

Ingrid VANDENPLAS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Koning Leopold II-laan 102.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VAN STATE,

Gezien het verzoekschrift dat op 19 januari 1998 namens de n.v. FARMA SPRUYT, de n.v. Apotheek LELONG, de b.v.b.a. BOLLEN - VAN BLADEL, de n.v. Apotheek GORTZ en de n.v. Apotheek LAINE werd ingediend door hun raadsman A. MOMBAERTS, advocaat te Leuven, om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 18 november 1997 van de Minister van Volksgezondheid en Pensioenen, waarbij aan apothekeres Ingrid VANDENPLAS vergunning wordt verleend voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te

3078 KORTENBERG (deelgemeente MEERBEEK), Schoonaardestraat, zijnde een perceel bouwgrond, gelegen naast nr. 137, gekadaastreerd wijk B, deel van 20/B, "onder verbeurte van een dwangsom ad 100.000 BEF per dag dat deze officina zou zijn opengesteld voor het publiek na kennisgeving van het tussen te komen arrest";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 mei 1998;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. MOMMAERTS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat M.R. DE SMET, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat H. DEMEESTER, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur L. VERMEIRE, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 27 mei 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Ingrid VANDENPLAS met een verzoekschrift van 3 februari 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

1.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.2. Overwegende dat de verzoekende partijen het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij lijden, omschrijven als volgt :

"Aangezien Mevrouw Ingrid VANDENPLAS voorbereidse-
len treft om de haar vergunde officina meteen te
openen te MEERBEEK, Schoonaardestraat;

Aangezien hierdoor de cliënten welke nu reeds
genoegzaam bediend worden door de respectievelijke
verzoekers in verwarring zullen worden gebracht met
een daling van de normale omzet bij verzoekers tot
gevolg waarbij de economische leefbaarheid in het
gedrang komt;

Aangezien een overaanbod van apotheken in de
betrokken regio indruist tegen de beschikkingen van
de wet van 12 april 1958 en het K.B. nr. 78 van
10 november 1967; dat immers een overaanbod schade-
lijk is voor de volksgezondheid;

Aangezien zo'n overaanbod een ongezonde concurren-
tie met zich zal meebrengen waarbij zowel patiënt als
gemeenschap (ziekteverzekering) allerm minst mee gebaat
is;

Aangezien dergelijk onmiskkenbaar ernstig nadeel
voor verzoekers moeilijk achteraf valt te herstellen

nu, enerzijds, dergelijke schade (damnum emergens & lucrum cessans) moeilijk precies kan worden begroot, en anderzijds, deze schade zo'n omvang kan aannemen dat verzoekers zelf eerst in de economische problemen terecht komen";

dat de verzoekende partijen zich aldus beroepen enerzijds op de daling van de omzet van hun officina's waardoor de economische leefbaarheid ervan in het gedrang wordt gebracht, en anderzijds op de nadelen voor de patiënten en voor de gemeenschap (ziekteverzekering) die een overaanbod van apotheken en de daaruit resulterende ongezonde concurrentie met zich zal brengen; dat zij stellen dat deze schade ernstig zou zijn en moeilijk te herstellen enerzijds omdat de schade moeilijk te begroten is en anderzijds omdat de schade zo'n omvang zou kunnen aannemen dat de verzoekende partijen eerst zelf in de economische problemen komen;

1.3. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant doet gelden dat de verzoekende partijen nalaten te bewijzen dat zij ingevolge de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden en dat zij enkel verwijzen naar een financieel nadeel;

1.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij vooreerst stelt dat de verzoekende partijen schermen met de volksgezondheid en vooral met financiële privé-belangen; dat zij erop wijst dat de verzoekende partijen, naast een verwijzing naar de volksgezondheid, zich enkel beroepen op de bedreiging van de leefbaarheid van hun officina's (geldelijke belangen), terwijl de wettelijke beschikkingen er niet zijn om privé-belangen te beschermen; dat zij meent dat enkel de apotheek SPRUYT als dichtstbijzijnde apotheek wellicht enige concurrentie kan aanvoelen;

1.5. Overwegende dat een louter financieel nadeel in principe niet moeilijk te herstellen is; dat een financieel nadeel bij uitzondering echter wel moeilijk te herstellen gevolgen kan hebben en niet louter pecuniair kan zijn, indien daardoor het bestaan of voortbestaan van de officina's van de verzoekende partijen in het gedrang komt; dat de verzoekende partijen dan daarvan in het verzoekschrift zelf het bewijs moeten voorleggen, minstens door het voorleggen van concrete argumenten en gegevens zoals cijfers over de financiële toestand en de te verwachten gevolgen van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die de stelling van de verzoekende partijen dan kracht bijzetten zodanig dat het financieel nadeel niet louter pecuniair is, bij ontstentenis waarvan het om loutere beweringen gaat;

1.6. Overwegende dat in casu moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen als persoonlijk nadeel enkel verwijzen naar de bedreiging van de economische leefbaarheid van hun officina's; dat dit een nadeel is dat, mocht het al als ernstig en zeker worden beschouwd, van zuiver financiële aard is; dat zij dit nadeel immers geenszins concreet en specifiek aantonen; dat elk concreet gegeven over omzet en geraamd omzetverlies ontbreekt; dat zulks des te meer blijkt nu de vijf verzoekende partijen niettegenstaande hun heel verschillende ligging ten opzichte van de vergunde vestiging, zich beroepen op exact hetzelfde nadeel terwijl redelijkerwijze aangenomen kan worden dat de impact van de geplande vestiging op de onderscheiden vestigingen verschillend zal zijn omwille van de verschillende geografische liggingen; dat ook de impact op de economische leefbaarheid van de bestaande apotheken om die reden en om redenen eigen aan elke officina verschillend zal zijn; dat, alhoewel het aan de verzoekende partijen toekomt in het verzoekschrift zelf hun moeilijk te

herstellen ernstig nadeel concreet en specifiek te omschrijven - tenzij dit evident is, quod non in casu - het verzoekschrift daaromtrent enkel beweringen bevat maar geen enkel concreet gegeven; dat de verwijzing naar het belang van de patiënten en van de ziekteverzekering (overconsumptie) bezwaarlijk als een voldoende persoonlijk nadeel kan worden aangezien, los van de vraag of dit beweerd nadeel van overconsumptie wel in voldoende nauw oorzakelijk verband staat tot de bestreden beslissing;

1.7. Overwegende dat uit wat voorafgaat duidelijk blijkt dat niet aan de tweede schorsingsvoorwaarde van artikel 17, § 2, is voldaan, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Ingrid VANDENPLAS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tien juli 1900 achtennegentig, door :

de H. G. BAETEMAN, eerste voorzitter van de Raad
van State,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.